

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14S/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2018200286
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2018200286.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej a sudcov JUDr. Pavla Lacza a JUDr. Ľubomíra Bundzela v právnej veci žalobcu: L. W., dátum narodenia : XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu : L. L. XXXX/XX, XXX XX U., právne zastúpeného : Advokátska kancelária Four Legal s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 27/B, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO : 47 865 873, proti žalovanému : Okresný úrad Senica, odbor živnostenského podnikania, so sídlom Vajanského 17/1, 905 01 Senica, ďalšia účastníčka konania : J. W., dátum narodenia : XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu : P. XXXX/X, XXX XX U., právne zastúpená : Advokátska kancelária Four Legal s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 27/B, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO : 47 865 873, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-SE-OZP-2018/009741-2 zo dňa 03.08.2018 takto

rozhodol:

I. Správny súd opatrenie Okresného úradu Senica, odbor živnostenského podnikania č. OU-SE-OZP-2018/009741-2 zo dňa 03.08.2018 **z r u š u j e**.

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. Ďalšej účastníčke konania nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 29. júla 2011 bolo Obvodnému úradu Senica doručené oznámenie J. W., že bude pokračovať v živnosti po manželovi L. W., ktorý dňa XX.XX.XXXX zomrel. Na základe oznámenia vydal Obvodný úrad Senica pod č. ObU-SE-OZP-2011/01854-2 zo dňa 03.08.2011 úradný záznam, ktorým zobral túto skutočnosť na vedomie a potvrdil, že oprávnená osoba môže pokračovať v živnosti v rozsahu : - osvedčenie o živnostenskom oprávnení č. ŽO-1992/01500, ktoré vydal Obvodný úrad Senica dňa 22.07.1992; - osvedčenie o živnostenskom oprávnení č. ŽO-2003/01913-2, ktoré vydal Okresný úrad v Skalici dňa 07.03.2003 a to za podmienok uvedených v § 13 ods. 3 až 6 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 455/1991 Zb.“ alebo „živnostenský zákon“). Úradný záznam tvoril neoddeliteľnú súčasť uvedených preukazov o živnostenskom oprávnení.

2. Okresnému úradu Senica bolo dňa 30. júla 2018 doručené Osvedčenie o dedičstve po poručiteľovi L. W., zomrelom v U. dňa XX.XX.XXXX sp. zn. 1D/109/2011, D not 138/2011-K, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.12.2016. Okrem Osvedčenia o dedičstve bolo Okresnému úradu Senica doručené aj plnomocenstvo zo dňa 24.04.2017, ktoré udelila J. W. L. W. za účelom jej zastupovania a konania vo všetkých úkonoch týkajúcich sa živnosti s obchodným menom L. W. SMALT K.A.N. - Smaltovňa, IČO : 22 706 461.

3. Okresný úrad Senica, odbor živnostenského podnikania (ďalej aj ako „žalovaný“) vydal dňa 03.08.2018 opatrenie č. OU-SE-OZP-2018/009741-2 (ďalej aj ako „napadnuté opatrenie“), ktorým podľa § 57 ods. 1 písm. a) živnostenského zákona potvrdil ku dňu 10.12.2016 zánik živnostenského oprávnenia pre podnikateľský subjekt - L. W. SMALT K.A.M. - Smaltovňa, IČO : 22 706 461 vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na doklade o živnostenskom oprávnení vydaných pod číslom : /1992/01500-00000 dňa 22.07.1992 Obvodným úradom Senica a pod číslom : /2003/01913-00002 dňa 07.03.2003 Okresným úradom v Skalici.

II. Rozsah a dôvody správnej žaloby (žalobné body)

4. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého opatrenia žalovaného majúc za to, že vykazuje znaky nezákonnosti osobitne z toho dôvodu, že žalovaný vec nedostatočne prejednal, zle zhodnotil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Preto navrhol správne súdu, aby napadnuté opatrenie zrušil a to z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c) a písm. e) Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „SSP“). Súčasne si uplatnil právo na úplnú náhradu trov konania.

5. Žalobca namietal, že opatrenie bolo vydané v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1, 2, 4, 5 a 7 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“), v dôsledku čoho bol ukrátený na svojich subjektívnych právach. Mal za to, že žalovaný opatrenie vydal predčasne, nevychádzajúc zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a navyše so spätnou účinnosťou dva roky. V tejto súvislosti poukázal na to, že jemu z neznámych dôvodov nebola predmetom dedičského konania po poručiteľovi živnosť - L. W. SMALT K.A.M. - Smaltovňa (ďalej aj ako „živnosť“), resp. všetok majetok, ktorý spadal do živnosti alebo slúžil na jej prevádzkovanie, o čom svedčí aj podanie návrhu na začatie dodatočného dedičského konania po poručiteľovi na Okresnom súde Skalica zo dňa 02.10.2018 a preto uzavrel, že v čase vydania opatrenia a ani v súčasnosti nie sú splnené zákonné podmienky pre zrušenie živnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a) živnostenského zákona.

6. Mal za to, že nakoľko živnosť, resp. všetok majetok spadajúci a slúžiaci na jej prevádzkovanie nebol predmetom dedičského konania, nie je možné bez akýchkoľvek pochybností určiť osoby oprávnené na pokračovanie v živnosti podľa ustanovenia § 13 ods. 5 živnostenského zákona. Poukázal na to, že z vydaného a právoplatného osvedčenia o dedičstve, ktoré bolo podkladom pre vydanie opatrenia, nie je s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 5 živnostenského zákona zrejmé, ktoré osoby a v akom rozsahu nadobudli majetkový podiel používaný na prevádzkovanie živnosti, ako ani to, či pozostalý manžel s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 6 živnostenského zákona bol alebo nebol spoluvlastníkom majetku používaného na prevádzkovanie živnosti, pričom poznanie tejto skutočnosti je rozhodujúce nielen pre ustálenie okruhu osôb oprávnených na pokračovanie v živnosti, ale aj na určenie okamihu začatia plynutia zákonom stanovených lehôt pre oznámenie zámeru oprávnených osôb pokračovania v živnosti.

7. Dôvodil, že vydaním opatrenia došlo k ukráteniu práv nielen jeho, ale aj ostatných potenciálnych dedičov po poručiteľovi, a to v tom zmysle, že im správnym aktom orgánu verejnej správy bolo odopreté pokračovať v živnosti v súlade s ustanovením § 13 a nasl. živnostenského zákona. Opätovne zdôraznil, že potvrdenie o zániku živnosti „spätne“ ku dňu 10.12.2016 bolo vydané v rozpore so zákonom, nakoľko nebola naplnená jedna z elementárnych podmienok jeho zániku, keďže dedičské konanie po poručiteľovi nebolo riadne prejednané dodajúc, že živnosť môže zaniknúť až v tom momente, kedy bude právoplatne a v úplnosti ukončené dodatočné dedičské konanie, predmetom ktorého bude „novobjavený“ majetok po poručiteľovi a súčasne nebudú naplnené podmienky podľa živnostenského zákona na pokračovanie v živnosti.

8. Žalobca záverom poukázal na to, že bezodkladne po smrti poručiteľa, p. J. W. v súlade s ustanovením § 13 ods. 2 živnostenského zákona oznámila žalovanému ako príslušnému orgánu zámer pokračovať vo vykonávaní živnosti po poručiteľovi, čoho dôkazom je aj Výpis zo živnostenského registra zo dňa 13.07.2015, v ktorom sa uvádza ako osoba oprávnená na prevádzkovanie živnosti. Uviedol, že J. W., ako oprávnená osoba, prevádzkovala živnosť po poručiteľovi až do momentu vydania opatrenia, pričom

v tomto období neexistoval žiadny predpoklad, že by živnosť mala zaniknúť, resp. že by nebola platná s tým, že počas celej doby prevádzkovania živnosti po smrti poručiteľa, t.j. počas siedmich rokov, žiaden orgán, a to vrátane žalovaného, voči prevádzkovaniu živnosti nevzniesol akúkoľvek námietku, resp. neinicioval konanie akéhokoľvek druhu, ktoré by akýmkoľvek spôsobom naznačovalo, že živnosť je prevádzkovaná v rozpore so zákonom.

9. Žalobca súčasne v žalobe požiadal o priznanie odkladného účinku správnej žalobe a vo vzťahu k ustanoveniu § 107 ods. 1 písm. a) SSP sa v žalobe nevyjadril, či žiada nariadiť vo veci pojednávanie (§ 182 ods. 1 písm. g/ SSP).

III. Vyjadrenie žalovaného, replika žalobcu, duplika žalovaného, vyjadrenie ďalšej účastníčky konania

10. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe, po opísaní rozhodujúcich skutočností, ktoré viedli k vydaniu napadnutého opatrenia (tieto sú uvedené v bodoch 1 až 3 tohto rozsudku) neakceptoval námietku žalobcu, že opatrenie vydal predčasne, nevychádzajúc zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, nakoľko živnosť a všetok majetok slúžiaci na prevádzkovanie živnosti nebol predmetom právoplatne skončeného dedičského konania a v súčasnosti je predmetom dodatočného dedičského konania po poručiťovi vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 7D/81/2018, keďže v čase rozhodovania nebolo takéto podanie na súde ani podané, pričom návrh bol podaný dňa 03.10.2018. Poukázal na to, že dňa 30.07.2018 obdržal právoplatné osvedčenie o dedičstve po nebohom L. W. 1D/109/2011, Dnot 138/2011-K, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9. decembra 2016 a preto s odkazom na ustanovenie § 13 ods. 5 živnostenského zákona pristúpil k ukončeniu živnostenského oprávnenia, a to dňom nasledujúcim po právoplatnosti osvedčenia, t.j. dňom 10.12.2016. Rovnako poukázal na to, že mu do jedného mesiaca od skončenia konania o dedičstve neboli oznámené žiadne skutočnosti o pokračovaní v živnosti zo strany osôb uvedených v odseku 1 písm. a) až c) § 13 živnostenského zákona a ani mu nebolo oznámené, že dedičia podali alebo chcú podať návrh na začatie dodatočného dedičského konania po poručiťovi. S poukazom na uvedené preto uzavrel, že v čase rozhodovania postupoval v súlade s právnymi predpismi a žaloba bola podaná účelovo. Konečné rozhodnutie ponechal na úvahe správneho súdu.

11. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe nepožiadaval správny súd o nariadenie pojednávania, hoci bol o tejto možnosti písomne poučený spolu s následkom nevyjadrenia sa (§ 105 ods. 2 písm. a/ SSP).

12. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (tzv. replika) úvodom v plnom rozsahu zotrval na uvádzaných dôvodoch nezákonnosti napadnutého opatrenia majúc za to, že jeho vydaním došlo k závažnému zásahu do práv a právom chránených záujmov nielen žalobcu ako oprávneného dediča po jeho nebohom otcovi, ale aj zásahu do práv a právom chránených záujmov p. J. W., pozostalej manželky po poručiťovi, ako aj práv ostatných dedičov, či tretích osôb. Žalobca považoval za potrebné sa vyjadriť k vyjadreniu žalovaného, ako aj vyjadriť sa ku skutočnostiam týkajúcich sa Oznámenia o vybavení podnetu Okresnou prokuratúrou Senica a súčasne poukázať na ďalšie dôvody nezákonnosti napadnutého opatrenia.

13. Venoval sa opomenutiu práva pozostalej manželky na pokračovanie v živnosti, pričom zastal názor, že žalovaný sa pri vydávaní opatrenia vôbec nevysporiadal s ustanovením § 13 ods. 6 živnostenského zákona, čím zásadným a nenapraviteľným spôsobom zasiahol do práva pozostalej manželky na pokračovanie v živnosti. V súvislosti s ustanovením § 13 ods. 6 živnostenského zákona žalobca poukázal na to, že toto je potrebné vo vzťahu k ustanoveniu § 13 ods. 5 živnostenského zákona chápať ako ustanovenie špeciálne vo vzťahu k ustanoveniu generálnemu, nakoľko pozostalému manželovi, hoci bezpochyby je osobou uvedenou v ods. 1 písm. a) až c) § 13 živnostenského zákona, umožňuje pokračovať v živnosti aj po uplynutí šesťmesačnej prekluzívnej lehoty, uvedenej v ustanovení § 13 ods. 5 živnostenského zákona, a to priamo na základe živnostenského oprávnenia poručiťeľa. Tiež doviedol, že z ustanovenia § 13 ods. 5 v nadväznosti na ustanovenie § 13 ods. 6 živnostenského zákona nie je celkom zrejmé, či sa povinnosť oznámiť pokračovanie v živnosti živnostenskému úradu do jedného mesiaca od skončenia konania o dedičstve vzťahuje aj na pozostalého manžela dodajúc, že ustanovenie § 13 ods. 6 sa môže vykladať aj tak, že ak by sa pozostalý manžel, spĺňajúci náležitosti podľa ustanovenia § 13 ods. 6 živnostenského zákona, rozhodol pokračovať v živnosti po uplynutí šesťmesačnej prekluzívnej

lehoty, oznamovacia povinnosť podľa ustanovenia § 13 ods. 5 živnostenského zákona by sa na neho nevzťahovala, nakoľko zákon v predmetnom ustanovení pozostalému manželovi neukladá povinnosť oznámiť živnostenskému úradu pokračovanie v živnosti po skončení konania o dedičstve. S poukazom na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky (napríklad rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 12.03.2015 sp. zn. 4C/242/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.03.2015 sp. zn. 3Cob/59/2014 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.09.2017 sp. zn. 7Sžo/15/2016) uzavrel, že oznamovaciu povinnosť podľa ustanovenia § 13 ods. 5 v spojení s ustanovením § 13 ods. 6 živnostenského zákona je potrebné vo vzťahu k pozostalému manželovi chápať ako sekundárnu, resp. dodatočnú povinnosť, z ktorej nespĺnením nie je možné spájať automaticky zrušenie živnosti. Z dôvodu presvedčenia, že vydaním opatrenia došlo, bez akýchkoľvek pochybností, aj k zásadnému zásahu do práv a právom chránených záujmov pozostalej manželky, navrhol, aby správny súd vydal v súlade s ustanovením § 33 Správneho súdneho poriadku uznesenie, ktorým pozostalú manželku - J. W. priberie do konania ako účastníka konania a to z dôvodu, že vydaním opatrenia bolo odňaté jej právo pokračovať v živnosti po poručiteľovi.

14. Ďalej žalobca zopakoval, že pozostalá manželka dňa 29.07.2011 v súlade s ustanovením § 13 ods. 3 živnostenského zákona, teda v zákonom stanovenej lehote, informovala žalovaného o tom, že má záujem pokračovať v živnosti po poručiteľovi, o čom svedčí aj úradný záznam č. ObU-SE-OZP-2011/01854-2 zo dňa 03.08.2011, pričom v predmetnom zázname sám žalovaný potvrdil, že pozostalá manželka môže pokračovať v živnosti po právnom predchodcovi v rozsahu zapísaných živností za podmienok uvedených v § 13 ods. 3 až 6 živnostenského zákona dodajúc, že sám žalovaný odkazuje na ustanovenie § 13 ods. 6 živnostenského zákona, ktoré pozostalej manželke priznáva privilegované postavenie. Tiež poukázal na to, že žalovaný nebol jediným orgánom, ktorému bol úmysel pozostalej manželky pokračovať v živnosti po poručiteľovi oznámený, keď pozostalá manželka zámer pokračovať v živnosti oznámila miestne príslušnému správcovi dane - Daňovému úradu Skalica, ktorý jej dňa 21.12.2011 vydal osvedčenie o registrácii a prideliť jej DIČ : 1028999136 s tým, že jej oznámil, aby platila daň z príjmu a podávala daňové priznanie pod novým DIČ, pričom IČ DPH malo zostať nezmenené. K tvrdeniu žalovaného, že mu nebolo oznámené, že dedičia podali alebo chcú podať návrh na začatie dodatočného dedičského konania po poručiteľovi uviedol, že v júli 2018 sa ako splnomocnený zástupca pozostalej manželky osobne dostavil k žalovanému, nakoľko správcovi dane nesedel zápis pozostalej manželky v osvedčení o živnostenskom oprávnení, na základe ktorého bola prevádzkovaná živnosť, pričom poverený pracovník žalovaného sa informoval, či došlo k prejednaniu dedičstva po poručiteľovi dodajúc, že pri ďalšej návšteve žalovaného predložil právoplatné osvedčenie o dedičstve s tým, že poverený pracovník ho informoval, že nemôže pozostalú manželku zapísať ako pokračovateľa v živnosti, pretože z osvedčenia nie je zjavné, kto zdedil živnosť. Následne po poučení pracovníka žalovaného, ktorý mu oznámil, že v ich prípade sú dve možnosti ako v danej veci postupovať a to buď znovuo tvorenie dedičského konania alebo ukončenie živnosti, uviedol, že zvolil v záujme šetrenia nákladov ukončenie živnosti, pričom túto žiadal ukončiť ku dňu 30.07.2018, avšak poverený pracovník žalovaného ho opomenul informovať, že živnosť ukončí späťne k dátumu 10.12.2016. V tejto súvislosti namietal, že žalovaný konal v rozpore so zákonom, keď porušil jeden zo základných právnych postulátov, na ktorom je budované správne konanie a to princíp ochrany práv a záujmov fyzických a právnických osôb (§ 3 ods. 2 správneho poriadku). Poukázal tiež na to, že žalovaný mu resp. pozostalej manželke spôsobil nielen nenapraviteľnú škodu, nakoľko sa právne vzťahy medzi pozostalou manželkou, ako prevádzkovateľkou živnosti a tretími osobami stali neistými, z dôvodu čoho tieto osoby odstúpili od predtým uzatvorených zmluvných vzťahov a navyše iniciovali viaceré súdne konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, hoci živnosť bola prevádzkovaná v súlade s právnymi predpismi a počas celej doby boli riadne platené dane a odvody, ktoré boli príjmom štátu dodajúc, že žalovaný vystavil žalobcu podozreniu zo spáchania trestného činu. Záverom poukázal na to, že samotné vyjadrenie žalovaného týkajúce sa pokračovania v živnosti pri úmrtí fyzickej osoby (živnostníka) si navzájom protirečia, keď na jednej strane žalovaný uvádza, že postupoval správne, ak opatrenie vydal s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 5 živnostenského zákona, no na druhej strane tvrdí, že ak by mu oznámil pred vydaním opatrenia, že dedičia podali alebo chcú podať návrh na začatie dodatočného konania po poručiteľovi, postupoval by inak. Súčasne sa žalobca vyjadroval k vybaveniu podnetu Okresnou prokuratúrou Senica, avšak tieto skutočnosti správny súd nepovažoval za potrebné uvádzať, nakoľko predmetom súdneho prieskumu je napadnuté opatrenie a nie vybavenie podnetu príslušnou prokuratúrou.

15. Žalovaný v duplike (vyjadrenie k replike žalobcu) uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom Okresnej prokuratúry Senica uvedeným v Oznámení o vybavení podnetu sp. zn. Pd 97/18/2205-13 zo dňa 11.01.2019, v ktorom sa uvádza, že : „...ak zomrie fyzická osoba - živnostník a nepokračujú podľa § 13 ods. 1 alebo ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. v jeho živnosti dedičia alebo správca dedičstva, zaniká živnostenské oprávnenie ex lege a okresný úrad, odbor živnostenského podnikania ako vecne príslušný orgán miestnej štátnej správy uvedenú skutočnosť formou potvrdenia, po verifikovaní zákonných podmienok zániku živnostenského podnikania, deklaruje a túto zapisuje do živnostenského registra, pričom o taký prípad ide aj vo veci pokračovania v živnosti poručiteľa.“...."ako plynie zo zisteného skutkového stavu v predmetnej veci žiaden z dedičov poručiteľa nevyužil právo na pokračovanie v živnosti aj po skončení konania o dedičstve a v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti skončenia konania neoznámil správny orgán, že bude pokračovať v živnosti poručiteľa aj po právoplatnom skončení konania o dedičstve. Predmetnú skutočnosť v súlade s § 3 ods. 1, ods. 4, ods. 5 v spojení s odsekom 7 zohľadnil aj správny orgán, keď zákonným spôsobom vyhodnotil, že pri aplikácii režimu § 13 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb., zaniklo oprávnenie pokračovať v živnosti poručiteľa J. W. právoplatným skončením dedičského konania."

16. Ďalšia účastníčka konania sa vo veci písomne nevyjadrila.

IV. Relevantná právna úprava

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP, správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

19. Podľa § 32 ods. 3 písm. a) SSP ďalšími účastníkmi sú tí, ktorí boli účastníkmi administratívneho konania.

20. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 177 ods. 2 SSP ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

22. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

23. Podľa § 183 SSP žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby.

24. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

25. Podľa § 13 ods. 1 živnostenského zákona, ak fyzická osoba (živnostník) zomrie, môžu v živnosti pokračovať až do skončenia konania o prejednaní dedičstva

a) dedičia zo zákona, ak niet dedičov zo závetu,

b) dedičia zo závetu a pozostalý manžel, aj keď nie je dedičom, ak je spoluvlastníkom majetku používaného na prevádzkovanie živnosti,

c) pozostalý manžel spĺňajúci podmienku uvedenú v písmene b), ak v živnosti nepokračujú dedičia,

d) správca dedičstva, ak ho ustanovil súd.

26. Podľa § 13 ods. 2 živnostenského zákona pokračovanie v živnosti sú osoby uvedené v odseku 1 písm. a) až c) povinné oznámiť živnostenskému úradu v lehote jedného mesiaca od úmrtia podnikateľa. Správca dedičstva je povinný oznámiť živnostenskému úradu pokračovanie v živnosti do jedného mesiaca od ustanovenia do funkcie.

27. Podľa § 13 ods. 5 živnostenského zákona po skončení konania o dedičstve môžu pokračovať v živnosti osoby uvedené v odseku 1 písm. a) až c), ak nadobudli majetkový podiel používaný na prevádzkovanie živnosti; ustanovenie odseku 3 platí obdobne. Pokračovanie v živnosti oznámia živnostenskému úradu do jedného mesiaca od skončenia konania o dedičstve. Ak však do šiestich mesiacov od skončenia konania o dedičstve nezískajú vlastné živnostenské oprávnenie, nemôžu ďalej živnosť prevádzkovať.

28. Podľa § 13 ods. 6 živnostenského zákona pozostalý manžel, ktorý bol spoluvlastníkom majetku používaného na prevádzkovanie živnosti alebo ktorý tento majetok alebo podiel na ňom dedičstvom nadobudol, môže pokračovať v živnosti aj po tejto lehote na základe živnostenského oprávnenia poručiť.

29. Podľa § 57 ods. 1 písm. a) živnostenského zákona živnostenské oprávnenie zaniká smrťou fyzickej osoby (živnostníka), ak nepokračujú v živnosti dedičia alebo správca dedičstva; oprávnenie však zanikne najneskôr uplynutím lehoty uvedenej v § 13 ods. 5.

V. Konanie na správnom súde, právne posúdenie veci správnym súdom

30. Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy, preskúmal napadnuté opatrenie, ako i priebeh konania predchádzajúceho jeho vydaniu, viazaný žalobnými bodmi (§ 134 ods. 1 SSP) nariadil na prejednanie veci samej podľa § 107 ods. 1 písm. d) SSP pojednávanie na deň 20. júna 2019 a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

31. Správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok a to uznesením č. k. 14S/80/2018-60 zo dňa 17.12.2018.

32. Správny súd nariadil vo veci pojednávanie, nakoľko považoval za potrebné oboznámiť účastníkov konania o zisteniach týkajúcich sa priebehu dodatočného dedičského konania a rovnako z dôvodu, že v rámci prípravy na rozhodnutie vo veci zistil, že J. W. bolo uznesením č. k. 14S/80/2018-121 zo dňa 31.01.2019 priznané postavenie osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, avšak tejto v danom konaní patrí postavenie ďalšej účastníčky konania podľa § 32 ods. 3 písm. a) SSP, keďže v rámci neformalizovaného konania, výsledkom ktorého bolo vydanie napadnutého opatrenia, mala postavenie účastníčky konania. Správny súd uvedenú procesnú situáciu a to s poukazom na hospodárnosť konania, ako aj v zmysle zásady iura novit curia vyriešil tak, že podľa § 32 ods. 3 písm. a) SSP konal s J. W., ako s ďalšou účastníčkou konania, automaticky bez nutnosti vydania samostatného uznesenia, pričom z dôvodu, že ďalšiemu účastníkovi konania v rámci správneho súdneho konania prislúchajú v porovnaní s osobou zúčastnenou na konaní širšie procesné práva, vrátane práva požiadať o nariadenie pojednávania, na predchádzajúce uznesenie správny súd neprihliadol. Obsahom súdneho spisu je súčasne preukázané, že J. W. bola doručená správna žaloba vrátane všetkých podaní, pričom sa k správnej žalobe ani k podaniam písomne nevyjadrila. J. W. nebola podľa § 105 ods. 2 písm. a) SSP poučená o jej procesnom práve požiadať o nariadenie pojednávania, avšak v danej veci bolo pojednávanie nariadené a preto, podľa názoru správneho súdu, nemôžu byť jej procesné práva absenciou daného poučenia porušené.

33. Na nariadené pojednávanie sa dostavil žalobca a právny zástupca žalobcu a ďalšej účastníčky konania. Na pojednávanie sa za žalovaného dostavil aj Mgr. N. P., ktorý však správne súdu nepredložil poverenie žalovaného na zastupovanie v danom konaní. Z uvedeného dôvodu správny súd jeho prítomnosť nemohol zohľadniť s tým, že Mgr. N. P. zostal v pojednávacej miestnosti ako verejný. Správny súd tak podľa § 114 SSP pojednával v neprítomnosti žalovaného.

34. Správny súd na úvod postupom podľa § 112 ods. 1 SSP oboznámil stručný priebeh konania a rovnako oboznámil prítomných o skutočnostiach, ktoré ho viedli k ustáleniu, že J. W. má v danom konaní postavenie ďalšej účastníčky konania podľa § 32 ods. 3 písm. a) SSP.

35. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižava správnej žaloby, ako aj všetkých zaslaných vyjadrení. Mal za to, že opatrenie žalovaného bolo vydané v rozpore so živnostenským zákonom, ako aj v rozpore so správnym poriadkom. Vo vzťahu k správne mu poriadku poukázal na ustanovenie § 3 správneho poriadku, konkrétne, že žalovaný mal žalobcu oboznámiť o všetkých skutočnostiach súvisiacich so zánikom živnosti a to najmä o skutočnosti, že živnosť bude zrušená spätne k právoplatnosti osvedčenia o dedičstve, teda spätne 2 roky. Rovnako poukázal na ustanovenie § 57 ods. 1 písm. a) živnostenského zákona a mal za to, že pokiaľ žalovaný potvrdil zánik živnosti, mala byť táto zrušená až v lehote 6-tich mesiacov odo dňa právoplatnosti osvedčenia o dedičstve.

36. Právny zástupca ďalšej účastníčky konania na pojednávaní poukázal na dôvody uvedené v replike, teda konkrétne na porušenie ustanovenia § 13 ods. 6 živnostenského zákona.

37. Predmetom správneho súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného zo dňa 03.08.2018, ktorým žalovaný podľa § 57 ods. 1 písm. a) živnostenského zákona potvrdil zánik živnostenského oprávnenia pre podnikateľský subjekt : L. W. SMALT K.A.M. - Smaltovňa, IČO : 22706461 ku dňu 10.12.2016, konkrétne, správny súd posudzoval, či boli splnené zákonné podmienky na vydanie napadnutého opatrenia.

38. Správny súd považuje za potrebné na úvod zdôrazniť, že dôvodnosť správnej žaloby posudzoval výlučne podľa ustanovenia § 13 ods. 5 živnostenského zákona. Dôvodom tohto vymedzenia je relevantná skutočnosť vzťahujúca sa k osobe žalobcu. Je nesporné, že žaloba bola podaná žalobcom v postavení dediča, nie pozostaleho manžela, ktorého režim upravuje práve ustanovenie § 13 ods. 6 živnostenského zákona. V danej veci je nesporné, že J. W., ako pozostalá manželka, ktorá živnostenskému úradu oznámila, že bude pokračovať v živnosti, správnu žalobu nepodala a preto sa zákonnosť napadnutého opatrenia nemohla posudzovať podľa režimu, ktorý sa vzťahuje výlučne na pozostaleho manžela. Inak povedané, žalobca nemôže obhajovať nezákonnosť napadnutého opatrenia dôvodmi, ktoré sa na neho nevzťahujú, ale musí prostredníctvom žalobných bodov tvrdiť a preukázať skutočnosti, ktorými bol sám ukrátený na svojich subjektívnych právach alebo právom chránených záujmov. Ešte inak povedané, správny súd by zákonnosť napadnutého opatrenia mohol skúmať aj z pohľadu ustanovenia § 13 ods. 6 živnostenského zákona, keby J. W. bola tiež žalobkyňou. Správny súd vo vzťahu k uvedenému poukazuje práve na ustanovenia § 177 ods. 1 v spojení s § 178 ods. 1 SSP, ktoré vymedzujú podmienky aktívnej žalobnej legitímácie tak, že žalobca sa prostredníctvom správnej žaloby môže domáhať ochrany výlučne svojich subjektívnych práv, pričom ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom, avšak o taký subjekt v danom prípade nejde.

39. Správny súd rovnako s poukazom na obsah repliky upozorňuje žalobcu na dve zásadné skutočnosti. Prvou je, že posudzoval dôvodnosť správnej žaloby a to s poukazom na prísnu koncentračnú zásadu uplatňujúcu sa v správnom súdnom konaní, v zmysle ktorej platí, že rozsah a dôvody správnej žaloby môže meniť a dopĺňať výlučne v rámci dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby (§ 62 ods. 1 SSP, § 183 SSP) len v rozsahu predostretých žalobných bodov uvedených v správnej žalobe. Druhou skutočnosťou je, že správny súd v danom konaní neposudzoval spôsob vybavenia podnetu Okresnou prokuratúrou Senica a preto sa skutočnostiam týkajúcich sa vybavenia podnetu a právnym úvahám prokuratúry nevyjadroval.

40. Správny súd na pojednávaní oboznámil účastníkov konania, že si z Okresného súdu Skalica vyžiadal návrh na začatie dodatočného konania o dedičstve, z ktorého mal preukázané, že žalobca podal dňa 02.10.2019 na Okresný súd Skalica návrh, pričom z jeho obsahu vyplýva, že v pôvodnom konaní o dedičstve nebol po poručiteľovi prejednaný všetok majetok, ktorý spadal do živnosti, resp. ktorý slúžil na jej vykonávanie a špecifikoval novoobjavený majetok. Rovnako bolo zistené, že dodatočné prejednanie dedičstva vedené pod sp. zn. 7D/81/2008 ešte nie je ukončené, v súčasnosti prebieha šetrenie majetku.

41. Živnostenský zákon v ustanovení § 13 upravuje podmienky, za splnenia ktorých môžu v živnosti po úmrtí fyzickej osoby (živnostníka) pokračovať zákonom určené subjekty, pričom rozlišuje dve štádia - pokračovanie v živnosti do skončenia konania o dedičstve a pokračovanie v živnosti po skončení konania o dedičstve, pričom obidve tieto štádia na seba kontinuálne nadväzujú. Až do skončenia konania o dedičstve sú oprávnení pokračovať v živnosti po smrti podnikateľa dedičia zo zákona, ak niet dedičov zo závetu, dedičia zo závetu a pozostalý manžel, aj keď nie je dedičom, ak je spoluvlastníkom majetku používaného na prevádzkovanie živnosti, pozostalý manžel spĺňajúci podmienku uvedenú v písmene b), ak v živnosti nepokračujú dedičia a správca dedičstva, ak ho ustanovil súd, avšak výlučne za splnenia si povinnosti oznámiť živnostenskému úradu pokračovanie v živnosti a to v lehote jedného mesiaca od úmrtia podnikateľa, resp. správca dedičstva v lehote jedného mesiaca od ustanovenia do funkcie (§ 13 ods. 2 živnostenského zákona). Následne po skončení konania o dedičstve nastupuje pre vymedzené subjekty, s výnimkou správca dedičstva, ďalšia zákonná povinnosť a to oznámiť v lehote jedného mesiaca od skončenia konania o dedičstve pokračovanie v živnosti, pochopiteľne za predpokladu, že majú záujem v živnosti pokračovať s tým, že s výnimkou pozostalého manžela je ich pokračovanie v živnosti po zomrelom podnikateľovi časovo limitované šesťmesačnou lehotou, v rámci ktorej, ak chcú pokračovať v podnikaní, musia získať vlastné živnostenské oprávnenie, pretože inak nemôžu živnosť ďalej prevádzkovať.

42. V danej veci bolo obsahom administratívneho spisu preukázané a nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že Darina Krasňanská dňa 29.7.2011 doručila Obvodnému úradu, odboru živnostenského podnikania, pracovisko Skalica oznámenie, ktorým oznámila príslušnému úradu, že bude pokračovať v živnosti po svojom manželovi Pavlovi Krasňanskom, ktorý dňa 06.07.2011 zomrel. Na základe tejto skutočnosti Darina Krasňanská pokračovala v živnosti po poručiťelovi za podmienok ustanovených v § 13 ods. 3 až 6 živnostenského zákona. Obsahom administratívneho spisu je tiež preukázané, že dňa 30.07.2018 bolo žalovanému doručené Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 1D/109/2011, D not 138/2011-K, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.12.2016. Z obsahu administratívneho spisu nie je preukázaná žalobcom tvrdená komunikácia medzi pracovníkom žalovaného, ktorá mala vyústiť do predloženia osvedčenia o dedičstve a žiadosti o ukončenie živnosti k 31.07.2018 (napríklad úradný záznam), pričom ani žalobca správne súdu písomný záznam nepredložil.

43. Správny súd mal teda obsahom administratívneho spisu preukázané, že žalovaný nemohol mať v čase vydania napadnutého opatrenia vedomosť o tom, že bude podaný návrh na dodatočné dedičské konanie z dôvodu novoobjaveného majetku. Preto vo vzťahu k ustanoveniu § 13 ods. 5 živnostenského zákona postupoval zákonným spôsobom, keď následne po tom, ako mu bolo dňa 30.07.2018 predložené osvedčenie o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.12.2016, t.j. osvedčenie mu bolo predložené po uplynutí zákonom stanovenej lehote, takmer po 20 mesiacov od skončenia dedičského konania, potvrdil zánik živnostenských oprávnení podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a) živnostenského zákona. Je nesporné, že žalobca ako dedič, si nespĺnil zákonom stanovenú povinnosť a neoznámil žalovanému podľa § 13 ods. 5 živnostenského zákona, že nadobudol majetkový podiel používaný na prevádzkovanie živnosti. Správne súdu nedá v tejto súvislosti neuviesť, že pokiaľ by sa žalobca v zákonom stanovenej lehote dostavil žalovanému, mal by pravdepodobne skôr vedomosť o tom, že v rámci dedičského konania nebol prejednaný celý majetok po poručiťelovi, pričom za vymedzenie predmetu dedičského konania zodpovedajú účastníci dedičského konania. Preto správny súd zastáva názor, že v čase vydania napadnutého opatrenia bol daný zákonný dôvod na potvrdenie zániku živnostenských oprávnení ku dňu 10. decembra 2016. Správny súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že predmetné živnostenské oprávnenia mali zaniknúť ku dňu predloženia osvedčenia o dedičstve t.j. ku dňu 30.07.2018 resp. po uplynutí šesťmesačnej lehote ustanovenej v § 13 ods. 5 živnostenského zákona, nakoľko v prípade žalobcu nedošlo k splneniu elementárnej povinnosti spočívajúcej v oznámení pokračovania v živnosti v lehote jedného mesiaca od skončenia dedičského konania a preto živnostenské oprávnenia zanikli deň nasledujúci po skončení dedičského konania. Za daných okolností by preto správna žaloba nebola dôvodná. Správny súd považuje za potrebné na tomto mieste zopakovať, že dôvodnosť správnej žaloby posudzoval výlučne vo vzťahu k žalobným bodom týkajúcich sa žalobcu, teda neposudzoval, či vydaním napadnutého opatrenia nedošlo k porušeniu ustanovenia § 13 ods. 6 živnostenského zákona, pričom touto otázkou by sa zaoberal iba v prípade, ak by správnu žalobu podala pozostalá manželka.

44. Správny súd však pri plnej vedomosti ustanovenia § 135 ods. 1 SSP považoval za potrebné, v danom prípade zrušiť napadnuté opatrenie žalovaného, avšak iba z dôvodu podania návrhu na dodatočné prejednanie dedičstva, predmetom ktorého je majetok týkajúci sa živnosti. Správny súd zastáva názor,

že podanie návrhu na dodatočné dedičské konanie v podstate vyvolalo tú právnu skutočnosť, že konanie o dedičstve ešte nie je ukončené, čo súčasne znamená, že lehota ustanovená v § 13 ods. 5 živnostenského zákona ešte nezačala plynúť s tým, že plynúť začne až právoplatným rozhodnutím o dodatočnom prejednaní dedičstva. Neakceptovanie podania návrhu na dodatočné prejednanie dedičstva by malo, podľa názoru správneho súdu, za následok tú skutočnosť, že rozhodnutie o dodatočnom prejednaní dedičstva, predmetom ktorého bude aj podiel na majetku vzťahujúci sa k živnosti poručiteľa, by už nemohlo zvrátiť zánik živnostenského oprávnenia a to napriek tomu, že dedičia majú zákonom garantované právo v živnosti pokračovať v súlade s § 13 ods. 5 v obmedzenej lehote, resp. pozostalý manžel za podmienok ustanovených v § 13 ods. 6 živnostenského zákona v neobmedzenom rozsahu, pričom následky tohto stavu, aj keď v podstate zavineného samotným žalobcom, by boli nezvratné a prejavili by sa v majetkovej sfére dedičov.

45. Správny súd preto zohľadnil skutočnosť, ktorá nastala až po vydaní napadnutého opatrenia a zrušil napadnuté rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP, pričom z dôvodu, že konanie o dodatočnom prejednaní dedičstva ešte nie je skončené, vec nevrátil žalovanému na ďalšie konanie. V podstate potvrdenie zániku živnostenského oprávnenia je neformalizovaným konaním a preto nie je potrebné vydávať rozhodnutie o zastavení konania. Na základe tohto rozsudku, bude povinnosť žalovaného obnoviť stav existujúci pred vydaním napadnutého opatrenia, čo znamená, že v živnosti bude kontinuálne pokračovať Darina Krasňanská.

46. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je konajúci orgán verejnej správy viazaný (§ 191 ods. 6 SSP).

47. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 3 SSP a v konaní úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania a to z dôvodu hodného osobitného zreteľa, ktorý vzhliadol v tom, že žalovaný pri vydávaní opatrenia nepochybil a len následná skutočnosť v podobe podania návrhu na dodatočné prejednanie dedičstva bola dôvodom na zrušenie napadnutého opatrenia. Rovnako náhradu trov konania nepriznal ani ďalšej účastníčke konania a to s poukazom na ustanovenie § 169 SSP, keď jej žiadne trovy v súvislosti so splnením povinnosti uloženej správnym súdom nevznikli.

48. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.